ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การโคลนและการแสดงออกของยืน D7-related 1 และ D7-related 2 ของยุงกันปล่องชนิค Anopheles cracens

ผู้เขียน

นางสาวมนต์สุดา สุวรรณมาลี

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ปรสิตวิทยา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.คร. นริศรา จริยะพันธุ์

ประธานกรรมการ

รศ. เวช ชูโชติ

กรรมการ

รศ.คร. อัจฉรียา จิตต์ภักดี

กรรมการ

บทคัดย่อ

โปรตีน D7-related ถูกกันพบในต่อมน้ำลายกลุ่มยุงกันปล่องและกลุ่มยุงกิวลิสินี ยุงกันปล่อง Anopheles cracens (ชื่อเดิม An. dirus สปีชีส์ B) เป็นพาหะสำคัญของมาลาเรียของคนในแถบ ภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างไรก็ตามความรู้เกี่ยวกับโปรตีน D7 ที่พบในยุง An. cracens ยัง มีน้อย ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้กันหาลำดับนิวคลีโอไทด์สายสมบูรณ์ของ D7-related 1 และ D7-related 2 จาก cDNA library ที่ได้จากต่อมน้ำลายยุงเพศเมียด้วยวิธี DIG hybridization ลำดับนิวคลีโอไทด์สายสมบูรณ์ของ D7-related 1 ประกอบด้วย 613 คู่เบส ซึ่งมีบางส่วนถูกถอดรหัสเป็น กรดอะมิโนจำนวน 166 ตัว (498 คู่เบส) โดยกรดอะมิโนเหล่านี้ประกอบด้วยบริเวณที่เป็น signal peptide ที่อยู่ด้านปลาย 5' จำนวน 20 ตัว และบริเวณโปรตีนสมบูรณ์ 146 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักมวลโมเลกุลที่ทำนายใต้ 16.3 กิโลดาลตัน (ค่า pI เท่ากับ 9.02) ส่วนลำดับนิวคลีโอไทด์สายสมบูรณ์ของ D7-related 2 ประกอบด้วยบริเวณ signal peptide จำนวน 20 ตัวและโปรตีนสมบูรณ์ 149 ตัว ซึ่ง มีน้ำหนักมวลโมเลกุลที่ทำนายใต้ 16.4 กิโลดาลตัน (ค่า pI เท่ากับ 4.9) โครงสร้างการจัดเรียงตัว ของยืน D7-related 1 และ D7-related 2 ประกอบด้วย intron 2 ส่วนและ

มีบริเวณปลาย 5' และปลาย 3' ซึ่งเป็นบริเวณที่ไม่มีการถอดรหัสอยู่ที่ส่วนหัวและท้ายของยีน การ วิเคราะห์ด้วยแผนผัง Cladogram แสดงให้เห็นว่าโปรตีนทั้งสองนี้จัดอยู่ในแฟมิลี่ D7 นอกจากนี้ โปรตีนทั้งสองยังแสดงลักษณะที่เห็นได้เด่นชัดของการเป็นโปรตีนจับกลิ่นที่ไม่อยู่ในหนวด โดยมี ตำแหน่งกรดอะมิโน cysteine อยู่ 4 ตำแหน่ง การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ด้วยวิธี RT-PCR พบว่า D7-related 1 และ D7-related 2 ถูกถอดรหัสที่ต่อมน้ำลายแต่ไม่พบในเนื้อเยื่อบริเวณอื่นๆ ยกเว้นลำดับนิวคลีโอไทด์ของ D7-related 2 ที่มีการแสดงออกที่ระยะดักแด้ หน้าที่ที่แท้จริงของ โปรตีน D7-related 1 และ D7-related 2 ยังไม่ทราบ ข้อมูลเหล่านี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่ การศึกษาเกี๋ยวกับหน้าที่ของโปรตีนดังกล่าวด้วยวิธี RNA interference ต่อไป

Thesis Title

Cloning and Expression of D7-related 1 and D7-

related 2 Genes of Anopheles cracens

Author

Miss Monsuda Suwanmalee

Degree

Master of Science (Parasitology)

Thesis Advisory Committee

Assist. Prof. Dr. Narissara Jariyapan

Chairperson

Assoc. Prof. Wej Choochote

Member

Assoc. Prof. Dr. Atchariya Jitpakdi

Member

Abstract

D7-related proteins are found in salivary glands anophelines and culicines mosquitoes. Anopheles cracens (formerly An. dirus species B) is an important vector of human malaria in Southeast Asia. However, little is known about D7-related proteins of An. cracens. In this study, complete cDNAs encoding D7-related 1 and D7-related 2 were isolated by screening an adult female salivary gland cDNA library using DIG hybridization. The D7-related 1 full-length cDNA consisted of 613 base pairs (bp). It exhibited an open reading frame (ORF) coding for 166 amino acids (498 bp), which consisted of a signal peptide of 20 amino acids at the 5'-end and mature protein of 146 amino acids with calculated molecular mass of 16.3 kilodaltons (pI 9.02). The D7-related 2 full-length cDNA consisted of 589 bp, with ORF of 169 amino acids (507 bp), comprising a signal peptide of 20 amino acids and a mature protein of 149 amino acids with 16.4 kilodaton (pI 4.9). The structural organization gDNAs of D7-related 1 and D7-related 2 contained 3 exons that are separated by 2 introns, and flanked by 5'- and 3'-UTRs. Cladogram analysis indicated that D7-related 1 and D7-related 2 were members of D7 family. Furthermore,

both showed the hallmark of the non-antennal members of odorant binding proteins, the four cysteine residues at conserved position. RT-PCR analysis indicated that the transcripts of D7-related 1 and D7-related 2 were detected in salivary glands of females mosquitoes but not with other tissues except D7-related 2 cDNA which expressed in pupa stage. The precise function of D7-related 1 and D7-related 2 proteins remains unknown. These preliminary data would lead for further study in their function by RNA interference method.

